

POSTANOWIENIE

Dnia 1 marca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński

w sprawie **E. P., F. Z., M. Z., D. Z., K. Z. i W. G.**
skazanych za przestępstwo z art. 189a § 1 k.k. i in.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 1 marca 2023 r. na posiedzeniu
wniosku o wyłączenie sędziego od udziału w sprawie
na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 42 § 1 k.p.k.

postanowił:

wyłączyć sędziego Sądu Najwyższego Ryszarda Witkowskiego od
udziału w sprawie E. P., F. Z., M. Z., D. Z., K. Z. i W. G. skazanych za
przestępstwo z art. 189a § 1 k.k. i in. (I KK 398/22)

UZASADNIENIE

Obrońca skazanych E. P., F. Z., M. Z., D. Z., K. Z. i W. G. wywiódł kasację od wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 9 lutego 2022 r., wydanego w sprawie II AKa 402/21, w której podniósł zarzut zaistnienia w przedmiotowej sprawie uchybienia stanowiącego bezwzględną przyczynę odwoławczą z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., polegającego na tym, że „skład sądu I instancji był nienależycie obsadzony, w rozumieniu tego przepisu, bowiem w składzie Sądu I instancji brał udział Sędzia Sądu Okręgowego w W. P.P., powołany na urząd sędziego Sądu Okręgowego w sądzie powszechnym na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa, ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r., poz. 3) w sposób sprzeczny z prawem, co z kolei wskazuje na wadliwość procesu powołania Sędziego P.P. na stanowisko Sędziego Sądu

Okręgowego i prowadzi, w okolicznościach niniejszej sprawy do stwierdzenia naruszenia standardu niezawisłości i bezstronności w prowadzonym przeciwko skazanym postępowaniu karnym (...)."

W piśmie z 16 grudnia 2022 r. obrońca skazanych zawarł wniosek o stwierdzenie istnienia przesłanek, o których mowa w art. 29 § 5 ustawy o Sądzie Najwyższym wobec Sędziego Sądu Najwyższego Ryszarda Witkowskiego, ewentualnie wniosek o jego wyłączenie od rozpoznania kasacji. Wcześniej identyczny w treści wniosek złożył wobec sędziego SN Igora Zgolińskiego (pierwotnie wylosowanego do rozpoznają tej sprawy).

W uzasadnieniu wniosku jego autor wskazał, że sędzia Ryszard Witkowski został powołany na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego przez Prezydenta do Izby Dyscyplinarnej SN dnia 19 września 2018 r. na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w oparciu o przepisy ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r., poz. 3), zatem w tej samej procedurze, która stała się podstawą zarzutu kasacji, opartego na twierdzeniu, że w przedmiotowej sprawie zaistniało uchybienie stanowiące bezwzględną przyczynę odwoławczą.

Zarządzeniem z dnia 12 stycznia 2023 r. wniosek ten został odrzucony jako wniosek złożony w trybie art. 29 ustawy o Sądzie Najwyższym. Pismo to potraktowano natomiast jako wniosek o wyłączenie sędziego złożony w trybie art. 41 § 1 k.p.k.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek o wyłączenie Sędziego Sądu Najwyższego Ryszarda Witkowskiego zasługuje na uwzględnienie.

Sędzia Sądu Najwyższego Ryszard Witkowski został powołany na to stanowisko na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w oparciu o przepisy ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r., poz. 3).

Przepis art. 41 § 1 k.p.k. stanowi, iż sędzia ulega wyłączeniu, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie.

W pełni aktualne pozostają wywody Sądu Najwyższego zawarte w uzasadnieniu postanowienia z dnia 6 grudnia 2022 r., którym wyłączono od rozpoznania kasacji w sprawie niniejszej sędziego SN Igora Zgolińskiego, którego na to stanowisko powołano w analogiczny sposób jak sędziego Ryszarda Witkowskiego.

Należy zatem powtórzyć, iż sytuacja, w której sędziego Sądu Najwyższego, zasiadającego w składzie Sądu Najwyższego rozpoznającego kasację, dotyczyłyby okoliczności tożsame z tymi, które stały u podstaw zawartego w tymże środku zaskarżenia zarzutu nienależytej obsady sądu, mogłaby nie tylko wywołać tak u stron, jak i w odbiorze społecznym, wątpliwości co do braku bezstronności Sądu Najwyższego i rzetelności postępowania kasacyjnego, ale nadto stanowiłaby złamanie zakazu *nemo iudex in causa sua*.

Z uwagi na powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.